

Blanc i Negre

Sense Autorització del Banc d'Espanya

Que Granollers és bona plaça bancària, és una veritat fora de tota sospita.

Per provar-ho només cal passejar-se pels carrers principals. Hi veureu bancs, no per seure, sinó per a fer-hi descansar diners, a dojo com si fossin erols de bolets —sé poc, rovellons—, en una tardor plujosa.

I cal dir-ho, han estat les sucursals bancàries, i cap més altra, les que

han fet vertaderes floritures amb llur decoració. Qui vulgui fer un catàleg de tals exquisitats, s'hi veurà negre si vol ser mitjanament exhaustiu.

El darrer requisit: Al carrer de Girona, un banc ha instal·lat una sucursal amb una solemnitat desacostumada. El més vistós del fet són les portes d'entrada. Després de salvar dos o tres graons, et trobes amb unes portes de bronze empavonat a trossos i lluent en d'altres, d'un gòtic solemne on s'hi combinen ferros, arcs, barrots i fustam tornejat d'una riquesa corprenedora.

L'altre dia, passades les dues de la tarda, vaig anar-hi per descanviar un bitllet de 500 Ptes., en moneda fraccionària. Ho reconec, el pretext era bèstia però volia tenir l'immens plaer

de veure com un meritori amb aires de gran canonge m'obria la portalada.

En trucar el timbre, la pantalleta de Televisió instal·lada damunt de les portes quedà il·luminada mentre pels serveis de sonorització del local hom sentia el profundíssim orgue d'un adàgio i per la TV veia la millor arquitectura gòtica d'Occident.

El Canonge amb sotabarba festiu m'acompanyà a la Caixa.

Feta l'operació i un cop a casa, repassant el canvi per si m'havien esquilat, oh, meravella!, m'hi vaig trobar dos tàlers d'argent tirolesos de l'any 1484.

Si no us ho creieu, aneu-hi!

La casa no té pèrdua, es veu d'un tros ben lluny.

X. M. A.

Bústia

PRIMERES JORNADES

Escola Rural a Catalunya

ORGANITZADES PER L'INSTITUT DE CIÈNCIES I EDUCACIÓ DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA

PLA DE TREBALL:

Divendres, 15 de Juny

Matí, a les 10 hores. — Presentació del Programa de les Jornades.

COMUNICACIONS

— «Alguns elements per l'estudi de l'escola rural». T.E. Calzada i J. Palou, ICE-UAB.

— «El treball a les petites escoles rurals». M. Civera, Vilanova de Prades (Tarragona).

— «Escola rural: Últim reducte de pedagogia humanística?». J. Tous, Verdú (Lleida).

— «Aproximació de l'escola a la comunitat. Activitats extraescolars com a medi per nous camins». J. Duch, Guimerà (Lleida).

Tarda, a les 16 hores

— «Algunes dades quantitatives de l'escola rural a Catalunya». R. Amargós, A. Menduïña, J. R. Vilagut. Aportació del Departament d'Ensenyament i Cultura de la Generalitat.

— «Els mestres i els grups de treball en una comarca». J. Baño, Vilarrodona (Tarragona).

— «El medi rural en la formació del mestre. (Experiència pilot en un curs de l'Escola de Mestres de Sant Cugat del Vallès)». J. Botey, J. Talló, de l'Escola de Formació de Mestres de la UAB.

— «Aportació d'una experiència dels mestres de Bagà». I. Costa, M. C. Cabra, Bagà (Barcelona).

Dissabte, 16 de Juny

Matí, a les 10 hores

— «Política del Ministeri en quant a escola rural. Legislació actual» Aportació de la Inspecció Tècnica d'EGB (Barcelona).

— «Criteris territorials en l'organització de l'escola». M. Mata, ICE-UAB.

— «Les escoles-llar: la seva problemàtica». A. Juarez, Olot (Girona).

— «Moviment de pares i mestres a l'escola estatal de Bellcaire». J. Hugues, M. Serra, Bellcaire

— «Experiència de diversos tipus d'Escola Unitària». I. Rigau, El Gironès (Girona).

Tarda, a les 16 hores

— Conclusions finals i clausura.

Lloc de realització de les Jornades: Locals de l'ICE a Barcelona. Avda. Sant Antoni M.ª Claret, 171 (Hospitalet de Sant Pau) BARCELONA-26. Tel. 255 36 78

Top secret

Senyor DIRECTOR:

Els quatre caps de colla de la política que fan des de Barcelona els partits polítics «quatre províncies» s'han reunit per analitzar la crítica situació autonòmica-estatutària.

No cal estar posat massa endins de tota la maniobra, ni cal ésser endevinaire, per poder dir que tot això va molt malament o que va tal com era de preveure que succeiria.

La previsió i el tractament per intentar una sortida mínimament decorosa per

tots ells, ha estat considerada matèria reservada.

No fa pas massa temps que aquests mateixos protagonistes reclamaven més informació pública i més transparència en tot allò que ens afecta col·lectivament, però ara ells mateixos practiquen el que reclamaven.

Es tracta d'una qüestió que afecta tots aquells que varen votar diputats i senadors, i no és pas un negoci privat ni són interessos dels seus partits respectius.

Aleshores perquè aquesta reserva? Estan segurs que operen amb normalitat?

És que dubten que la gent del poble

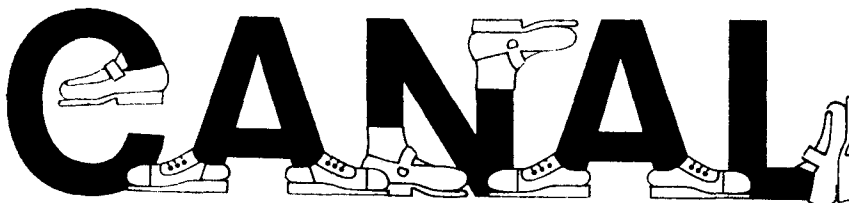
coincideixi amb ells a l'hora d'establir una estratègia per a sortir del mal pas i tirar de debò endavant?

És que no creuen en la voluntat sobirana del poble o creuen que aquesta solament té la funció de posar una papeleta dins l'urna?

La desmobilització popular que es practica des dels partits polítics ara queda ampliada en la manca d'informació, quedant així reduït al mínim el protagonisme que correspon al poble.

I després què? Es lamentaran que aquest poble no els respongui o pensen que els seus electors voldrien molt més del que ells pensen acceptar?

Joan Ballester Canals

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÈFON 8708560